

Χρονογραφία τῶν μαρμάρων τῆς Νήσου Πάρου καὶ τοῦ Πεντελικοῦ.

Ἄπαντα τὰ τῶν ἀρχαίων τεχνοτρυγίματα, καὶ ἀνάγλυφα, οἱ ναοὶ,
χίονες κτλ. ἐκκατασκευάζοντο ἐκ μαρμάρου, καὶ ὅχι ἐκ σκληρῶν
λίθων, ἀρ' ἐνὸς μὲν μέρους, ὡς νομίζω, πρὸς οἰκονομίαν τῶν χρω-
μάτων, τῶν διόποιων μόνον τυπωράς γνώσεις εἶχον οἱ ἀρχαῖοι, ἀφ'
ἔτερου δὲ διὰ νὰ διεγέρωσι διὰ τῆς ζωηρᾶς των λευκότητος, ἢτις
μόνον διὰ τῆς πολυγρονίου ἐπιφέρονται τῶν στοιχείων, δηλαδὴ τοῦ
ἀέρος, τοῦ ὑδατοῦ, δύναται νὰ φύγῃ, εἴτε μείζονα προσέβολην.

Τὰ πρὸς κατασκευὴν τόσων ἀξιολόγων καὶ θκυμασίων ἀριστοτε-
χνημάτων τῶν ἀρχαίων αἰώνων μεταγεινιζόμενα εἴδη μαρμάρου
ἥσαν τὸ μάρμαρον τοῦ Πεντελικοῦ, καὶ τὸ τῆς νήσου Πάρου.

Ἐκ τοῦ πρώτου εἴδους ἐκκατασκευάθησαν τὰ ἔξης κυριώτερα ἔρ-
γα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

α'. Ο Πρύθεινών.

β'. Τὰ Προπύλαια.

γ'. "Απαντες οἱ τῆς ἀκροπόλεως ναοῖ.

δ'. Τὸ Θησεῖον.

ε'. Οἱ ἐντῆς καὶ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν ναοῖ.

Ϛ'. Ο γιγαντιαῖος ναὸς τοῦ Ὄλυμπίου Διός.

ζ'. Αἱ Ἔδραι τοῦ Σταδίου.

Μερικὰ ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα παρὰ τοῦ Φειδία καὶ Πρεξι-
τέλους ἔγιναν ἐκ τοῦ μαρμάρου τούτου.

Τὸ τοῦ Εινοφῶντος μνῆμα ἦτο κατὰ τὸν Παυσανίαν ἐκ Πεντε-
λικοῦ μαρμάρου.

Τὸ μάρμαρον τοῦ Πεντελικοῦ ἐπωνομάζετο τὸ πάλαι Ἀττικὸς
λίθος (Ἀττίτης) καὶ ἐπειδὴ τὸ μάρμαρον τοῦτο ἦτο τόσον χρή-
σιμον πρὸς κατασκευὴν οἰκοδομημάτων, ἐκάλειτο πρὸς διάκρισιν

τῶν σκληρῶν λίθων οἵτινες ἐμεταχειρίζοντο μόνον διὰ τὰ Πελκσγήν καὶ οἰκοδομήματα καὶ διὰ τὰ συνήθη τείχη, λευκός λίθος.

Καλητέρας ποιότητος ἦτο καὶ τὸ πάλικρ τοῦ μάρμαρου τῆς νήσου Πάρου, καὶ τὰ ἐκ Παριανοῦ μαρμάρου ἀναγλυφά ἐποιημένα σαν πάντων τῶν ἄλλων, ὅχι μόνον, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος Φειδίας καὶ 120 χρόνους ὑστερεῖ ὁ Πραξιτέλης, ἐγνώρισαν νὰ ἐμβάλλωσιν εἰς τὴν Ψυχράν καὶ ἀνόργανην λίθον ζωὴν καὶ ἔκφρασιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λίθος οὗτος ἦτο πλέον εὔχρωτος καὶ εὐγλυπτος διὰ τὸν τεχνίτην.

Ἐκ τοῦ μαρμάρου τῆς νήσου Πάρου ἐκατασκευάσθησαν κατὰ τὸν Παυσανίαν τὰ ἑξῆς ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα.

1.) Ἡ εἰκὼν τῆς Ἀρροδίτης Ούρωνίας καὶ Ἀθηνᾶς πάρα τοῦ Φειδία.

2.) Ἐξ ἑκείνου τοῦ τεμαχίου, τὸ ὄποιον μετέφερον οἱ Πέρσαι, βέβαιοις ὅντες περὶ τῆς νίκης των, πρὸς ἀνέγερσιν τινὸς μνημείου εἰς τὸν Μαρχθῶνα, ἐκατασκεύαστεν ὁ Φειδίας, ἀφοῦ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τὴν Νέμεσιν.

3.) Εἰς τὰ Μέγαρα εὑρέθη Σάτυρος κατασκευασθεὶς ἐκ Παριανοῦ μαρμάρου ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους.

4.) Τὰ πέριξ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς εἰς Όλυμπίαν διάφορα κοσμήματα, συνιστάμενα ἐκ διαφόρων ἀναγλύφων, ἐκατασκευάσθησαν ἐκ τοῦ λευκοτάτου μαρμάρου τῆς Πάρου.

5.) Τὸ πρόσωπον, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες τιγῶν ἐκ ξύλου εἰκόνων τῆς Δήμητρος Θυμώδους εἰς τὸν Λάδον ἐκατασκευάσθησαν ἐκ Παριανοῦ μαρμάρου.

Σημειώσεως ἀξιον οἶναι ἡ χρονικὴ τοῦ μαρμάρου τῆς Πάρου ἐξ ἣς ἀποδείκνυται ὅτι εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἐμεταχειρίσθη πρὸς κατασκευὴν ἀναγλύπτων κ.λ.τ. Ἐπὶ τινος μεγάλου τμήματος μαρμάρου εὑρέθη ἡ ιστορία τοῦ Κέκροπος ἐγκεχραγμένη ἀπὸ τὸ 1585 μέχρι 263. πρὸ Χριστοῦ. Περιεργώτατον ἦτο καὶ τὸ βῆμα τινὸς ἀρχαιοτάτου ναοῦ κατασκευασμένου ἐκ Παριανοῦ μαρμάρου, τὸ ὄποιον εἶχε μῆκος ὀλόκληρον τὸ στάδιον.

Τέλος τῆς συντόμου περιγραφῆς τοῦ μαρμάρου τῆς Πάρου πρέ-

πει νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐκεῖνο τὸ εἶδος τοῦ μαρμάρου τὸ ὅποιον ἔμεταχειρίζετο ιδίως πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων ἐκαλεῖτο διάθος λυχνεὺς ὁ ὄνομασία ἡτις ἐδόθη ὡς ἐκ τῆς διαφανείας τοι εἰς τὸ φῶς· μόλιν τοῦτο εἶναι φυσικώτερον γὰρ ἐξηγηθῆ σύτως ὅτι ἔλαβε τὴν ὄνομασίαν ταύτην ἀπὸ τὸν λύχνον, τὸν ὅποιον ἐμεταχειρίσθησαν εἰς τὴν ἐκκοπὴν τοῦ ἔνεκα τοῦ σκότους τῶν μαρμάρου ρυχείων. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν ἐξοχῶν, αἵτινες ἔνθεν κάκειθεν φαίνονται εἰς τὰ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχοντα μαρμάρου ρυχεῖα καὶ αἵτινες ἐγρησίμευον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λύχνων τῶν ἐργατῶν.

E. Λύγδερος
